

45 Stemmer mod 26 har vedkjendt sig det, som nu staaer i Finantsloven, og efterat vi have seet vor Finantsminister og vor Indenrigsminister dele samme Mening som Thingets Majoritet, der sidst stemte over Forslaget, og efterat, som jeg troer, Debatten maa have overbevist de ærede Medlemmer om Rigtigheden af den Paastand, at det og kun det er Meningen med de forskjellige Lovbestemmelser, hvorom der her er Tale, og at det er fuldkommen holdbart overfor, hvad der i Modsatning dertil er anført, jeg siger efter. Alt dette vil jeg haabe, at det ærede Thing denne Gang vil fastholde den Afstemning, som foregik sidste Gang; saaledes er det, at Loven rettelig fortolkes, og saaledes er det, den maa bringes i Anvendelse.

Klein: Jeg kan ikke unblade at udtale det Haab, at det ærede Thing dog ikke vil fastholde den Afstemning, der fandt Sted ved anden Behandling, men enten jeg nu har Ret eller ikke Ret i denne Forhaabning, saa trøster jeg mig til at udtale den Mening, at det neppe er rigtigt, naar den ærede sidste Taler endte med, at Debatten havde beviist, at der var ligesaa holdbare Grunde for hans Mening som for den modsatte (S. A. Hansen: Ja, endog mere!) altsaa endog mere holdbare Grunde. Det forekommer mig virkelig, at man maa have fulgt Debatten med ringe Opmærksomhed, naar man ikke klart har seet, hvorledes der paa den ene Side i Grunden kun staaer subjektive Udtalelser, Paastande og Overbevisninger om, at det forholder sig saa og saa, medens der paa den anden Side er fremsført Grunde; jeg skal imidlertid ikke videre komme tilbage herpaa. Endnu eet Punkt i den ærede Rigsdagsmands Slutningsbemærkning skal jeg dog berøre, det nemlig, at den Fortolkning, som han mener at finde holdbare Grunde for, skal deles saavel af Finantsministeren som af Indenrigsministeren. Den ærede Finantsminister fastholder jo nu vistnok denne Mening, og jeg vil oprigtigt tilstaae, at det forundrer mig, men hvorvidt den ærede Indenrigsminister gjør det, er i det Mindste tvivlsomt; det vil nemlig erindres, at Indenrigsministeren til anden Behandling indbragte det Forslag, der

var overeensstemmende med et Forslag, som jeg tilligemed 19 ærede Medlemmer have stillet til § 8. — Jeg havde nærmest kun tænkt paa at vejle nogle Ord med den ærede Ordbrøer og det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og jeg skulde med en vis Fornøielse have fortsat denne Ordvevling; men der er nu fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) fremkommet forskjellige Ytringer, som jeg ei troer at kunne lade ubesvarede. Jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand ei vil tage mig det ilde op, naar jeg siger, at jeg fik det Indtryk af hans Udtalelser, at han enten maa have misforstaaet mig eller ogsaa stærkt følt Vægten af, hvad jeg tidligere sagde. Paa anden Maade seer jeg mig ei istand til at forklare den usædvanlige Mangel paa Velvillie, hvormed han henvendte sig til mig. Han anførte, at jeg skulde have sagt, at det var blevet Mode ikke at holde sig til den juridiske Fortolkning; saaledes udtalte jeg mig imidlertid ikke ganske. Jeg sagde, at det var blevet Mode i den senere Tid at stille en saakaldet almindelig sund Fornufts Fortolkning, en Fortolkning, som har den sunde Sands for sig, i Modsatning til den saakaldte juridiske Fortolkning. Det sagde jeg var blevet Mode, og jeg erklærer det fremdeles for at være tilmed en daarlig Mode; thi det forekommer mig netop at være den juridiske Fortolknings Opgave at finde det, som i Sandhed maa siges at stemme med den sunde Sands; den sunde Sands har Opgaver at løse paa forskjellige Gebeter, og Juristen har den Opgave at fortolke Lovene, men han skal tilvisse paa dette Gebet være i Overensstemmelse med sund Sands; naar han ikke er det, saa løser han ikke tilfulde sin Opgave. Jeg behøver derfor ikke videre at forfølge, hvad han knyttede til denne Bemærkning om, at jeg skulde have optaget en daarlig Mode; thi det gjorde jeg altsaa ikke. Men selv om jeg iøvrigt havde optaget denne daarlige Mode, saa vilde det dog have været ganske forstaaeligt; da man ikke kan nægte Betydningen af det gamle Ordprog, at man skal stikke Fingren i Jorden og lugte, hvad Land man er i, og naar jeg skulde vente, at mine Ytringer her skulde finde Gjenklang